

Izhaja!

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasi koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 50 v. med besedilom po 1 K za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 80 v. za parte, zahvale in izjave po 1 K za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 30 v. za besedo; debelo tiskano 60 v. vsakokrat; minimum 5 K.

Za izvestilo pri upravnistvu 3 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvo lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 21. avgusta 1920.

Št. 43

V premislek slovenskemu kmetu!

(Spisal kmet v velikovski okolici.)

Poglejmo nekoliko nazaj v čas, ko še ni bilo občne volilne pravice, takrat je volilo enajst velikašev po enega poslanca, mesta in trgi zopet svoje poslance, in 20.000 kmečkega ljudstva po enega. Ni bilo čuda, da je bil kmet le suženj velikašev.

Ko so pa leta 1911 dosegli občno volilno pravico, s tem je bilo ljudstvu dana priložnost se otresti svojih tlačiteljev (graščakov); in kako smo se jih mi kmetje otresli? Čakali smo mirno in prišli so od graščakov in mest plačani agenti in nam ponujali od graščakov in mest nastavljene kandidate, in obetali so nam vse dobro, kako bodo kovali za nas kmete dobre postave. Kar se s tem ni doseglo, so podkupili in tako smo sedli na njih lim in tako so bili izvoljeni od nas zapeljanih kmetov (med katerimi sem bil tudi jaz) kandidati od graščakov nastavljeni za poslance v državni zbor.

In kako so oni tam delali za kmete dobre postave?

Gospod državni poslanec Nagele je o svojem delovanju poročal, da so uveljavili postavbo, tako imenovano »Müllerschutzgesetz«, ki je določal na moko tujih držav visoko carino, žito pa je bilo te carine prosto. Tako je cena žitu padala in cena moki se je zvišala. Tako smo prodajali žito po nizki ceni. Kdor je kupoval moko, je moral drago plačati. Pšenico smo prodajali po 24 vin., otrobe smo plačali po 20 vin., in tako je romal naš kapital v roke kapitalistov.

Dalje so hoteli obdačiti male vodne sile na mline in žage. Tako je zahteval Schumy na zborovanju pri Lesjaku, da bi se podpisali za to postavbo, pa je bolj slabo naletel. S tem bi zopet udaril le kmeta. Posestniki mlinov so obenem tudi trgovci, in ti bi kričali: ne moremo plačati žito tako, ker imamo vodni davek in zopet bi plačal le kmet, in cena moki bi šla še višje, češ, imamo vodni davek in ta davek bi plačal zopet delavec in dobiček bi imel zopet le kapitalist.

Že takrat smo bili nekateri spoznali, da smo bili ogoljufani od strani meško-nacionalcev, pa bilo je prepozno. Sklenili smo, da ob prvi priložnosti jim damo zaslužen brc. Sedaj pa, dragi kmet, roko na srce in dobro premisli tedanji čas in sedanjí čas. Takrat je bil že čas, ko smo dobili občno volilno pravico, da bi se jih otresli, pa se jih nismo in smo verjeli njihovim lažem in pokazali so se nam v delovanju za kmeta — a pardon — zoper kmeta v pravi luči. In zopet je prišel čas, to je sedanjí čas, da se otresemo teh pijavk, in zopet so privreli od njih plačani agenti, da bi nas kmete spravili iz ravnotežja, da bi se mi vsedli na njih lim. Pomislite sotrpini na staro Avstrijo, kako so nas na vse načine stiskali, sedaj bi nas v spufani, do grla zadolženi Avstriji še huje obkladali z davki. Nikdar in nikoli več nas ne boste zajahali. Kdor ima še trohico ljubezni do svojih otrok, bo glasoval za Jugoslavijo in nikdar ne za Nemško Avstrijo. Dragi, tudi v Jugoslaviji ne smemo roke križem imeti, prizadevati si moramo, da nas ne prehitijo druge stranke. A to vam rečem, da bom deloval na vso moč, da bo vsak glasoval za državo kmetov in delavcev, za Jugoslavijo.

Abs. iur. Anton Urbanec:

Oddaja premoženja v Nemški Avstriji sklenjena.

Gospodarski položaj Nemške Avstrije je nad vse obupen. Par suhih števil nam to dokazuje.

Stara Avstrija je imela 93 milijard dolga; uboga Nemška Avstrija, ki je najmanjša od vseh

držav, ki so nastale na ozemlju stare Avstrije, je morala po mirovni pogodbi prevzeti ne manj kot 53 milijard. Štirikrat večja Jugoslavija samo 11½ milijard.

V mali Nemški Avstriji kroži danes nad 18 milijard papirnatega denarja, ki ne pomeni ničesar drugega nego dolg države napram svojim državljanom. Samo v mesecu juliju se je število papirnatega denarja pomnožilo za 1,8 milijardo. V štirikrat večji Jugoslaviji kroži danes kakih 7 milijard papirnatega denarja. Je pač to velika razlika, ki jo mora razumen človek uvideti!

Nemška Avstrija je imela od 1. julija 1919 do 31. junija 1920 ne manj kot 16 milijard 800 milijonov primanjkljaja. To je primanjkljaj, ki ga nobena država v Evropi z ozirom na velikost Nemške Avstrije še ni doživela. Primanjkljaj v Jugoslaviji je proračunjen za l. 1920/21 na malenkostno svoto 440 milijonov.

Te tri številke o dolgovih, o papirnatem denarju in o letnem primanjkljaju popolnoma zadostujejo, da nam pokažejo Nemško Avstrijo v pravi luči! Ne preostaja ji ničesar drugega nego zahtevati od njenih prebivalcev ogromne davke! Ker pa itak ima že vse mogoče davke, da niti imena nima zanje, si je izmislila poseben davek, ki ga nobena druga država ne pozna nego premagana Nemčija — namreč oddaja premoženja, ki pomeni, da morajo državljani del svojega premoženja oddati državi.

Celo leto se je razpravljalo o tem zakonu, nastale so zaradi tega resne krize v državi, ali navsezadnje je bil vendar sprejet, ki ima rešiti Nemško Avstrijo vsaj za nekaj časa spet pred bankrotom. Ta zakon se glasi dobesedno:

„Gesetz vom 21. Juli 1920 über die einmalige große Vermögensabgabe.“

„Zakon z dne 21. julija 1920 o enkratni veliki oddaji premoženja.“

Vsak lahko čita in preštudira ta velevažen zakon; mu je treba samo naročiti »Staatsgesetzblatt für die Republik Österreich.« Ta zakon je jako obširen in šteje ne manj kot 27 strani! Ravno danes mi ga je doposlala neka dunajska knjigarna, gotovo ni vedela, da ga bom porabil v svoje namene, drugače bi še počakala do plebiscita.

No, ker je bila knjigarna tako prijazna (uredništvo »Kärntner Landsmannschaft« ali »Freie Stimmen« bi si gotovo premislilo spuščati take zakone v A cono!) — je naša dolžnost, da si zakon malo natančneje ogledamo!

Za danes samo § 1. (Zweck der Abgabe — Namen oddaje) in § 87. (Anwendung dieses Gesetzes auf die Bewohner des Kärntner Abstammungsgebietes — Poraba tega zakona na prebivalce koroškega glasovalnega ozemlja) ali ne dobesedno predstavljeno: Nemška Avstrija se boji, da bi zakon o oddaji premoženja na Koroško slabo vplival in zaradi tega jih hoče do glasovanja »za nos voditi«.

§ 1.

„Der durch den Krieg und die Bestimmungen des Friedensvertrages geschaffenen Not des Volkes und des Staates muß der Besitz eine einmalige große Abgabe vom Vermögen opfern.“

„Vojska in mirovni pogoji povzročajo trpljenje ljudstva in države in zaradi tega morajo posestniki darovati enkratno veliko oddajo premoženja.“

V prvem § je nekako naslikana Nemška Avstrija: Premagana sem, mirovna pogodba me je uničila; kmetje, ki še kaj imate, pridite mi na pomoč, drugače napravim bankrot, crknem.

Jako primerno bi bilo, če bi kak nemški letak ali knjižica o tem § 1. malo pisala — ali o tem molčijo!

O drugih § bomo pozneje razpravljali, o §§, ki govorijo, koliko mora posameznik

Danes samo še, kako hoče Nemška Avstrija nas Korošce »farbati«; ona ve, da tak zakon na razpoloženje ljudstva slabo vpliva; pa na tiste, ki jih že ima pod svojo streho, nič ne pomaga, ali na tiste ne sme slabo vplivati, katere bi mogla še dobiti. In ni čuda, da govori

§ 87.

o porabi tega zakona na cono B, kjer se ta zakon do glasovanja (dobesedno stoji tam »vor Durchführung der Abstimmung«) ne sme izvrševati! In dalje čitamo tam: »Falls die Abstimmung zugunsten der Angliederung dieses Gebietes an die Republik ausfällt, darf in diesem Gebiete eine Vermögensabgabe keinesfalls in einem höheren Ausmaß eingehoben werden, als im Gebiete des Königreiches der Serben, Kroaten und Slowenen.«

Dopade se nam beseda »Falls«. »Če« dunajski parlament sam ne veruje več, da bi A cona pripadala kedaj k Nemški Avstriji ter rabi besedo »Falls«. Potem pa govori tu § 87., da se v coni B oddaja premoženja ne sme v višji meri pobirati (»in einem höheren Ausmaß«) nego bi se pobiralo, če bi pripadala cona B k Jugoslaviji.

Tako vabi torej dunajski parlament Celovčane k Nemški Avstriji, obljublja jim, da se oddaja premoženja tam ne bo izvrševala!

Nemške obljube poznamo!

Drugače pa nas A-conarje nič ne veseli bolj, nego dejstvo, da dunajska vlada celo »kern-deutsches« Celovec mora vabiti z obljubo, da tam ne bo treba oddajati premoženja, ali vsaj samo v taki meri, kakor v Jugoslaviji.

Drugače pa vsak ve, da takega zakona o oddaji premoženja mi Jugoslavlani sploh ne bomo imeli, ker pač nismo tako zadolženi kakor Nemška Avstrija.

Sramota za drugače baje ponosni Celovec, ki se mora vabiti s § 87! Mislili smo pač, da je v Celovcu malo več navdušenja za Nemško Avstrijo — § 87 nam pa dokazuje nasprotno.

Šest drugih §§ prihodnjč.

Gospodje grofi prihajajo...

Odkod? Iz Nemške Avstrije.

Zakaj? Ker so lačni in žejni, ter bi radi nas kmete in delavce spet trpinčili.

Kaj prinesejo seboj? Prazne ruksake, prazne denarne mošnje, ki naj bi jih mi napolnili. Razen tega prinesejo en koš obljub in pasje ljubezni, v harzetih pa en tucat gajželj, s katerimi hočejo nas kmete, delavce in ubožce po stari navadi gajžlati in kronati.

Ali so sami? Ne — imajo še cel regiment ferboltarjev, aufsihtsjagarjev in drugih svetnikov in baurških šupatronov seboj. Tudi svojega advokata hočejo pripeljati, da bojo nas kmete tožili, če zamaha naša živina samo z repom čez grofovski grunt, če ne pustimo rehlne in zajce v našo deteljo, race in golobe na našo ajdo, da bi se najedli in jih potem grofi in njih forštnarji streljali, pekli in cvrli — mi pa imeli škodo na polju.

Kaj pa marnjejo? Pravijo, da bo vse spet pri starem kakor je v Avstriji bilo. Ti kmet delaj, plačaj štant, gurji in se mučaj in trudi — jaz grof ti vzamem grunt, kadar mi v glavo pade in bom posadil gozd sredi polja, kjer se mi bo zljubilo.

Zakaj pa hočejo in silijo ti gospodje zopet nazaj? Zato, ker bi radi vzeli nam zopet zemljo — da bi ne bilo agrarne reforme, da bi se posestva ne razdelila, kakor to hoče Jugoslavija. Dalje, da bi ne smeli več pasti svojo živino povsod, kjer je kaj paše, da bi ne dobivali mi kmetje več lesa za šintelno, steljo, pa bi ne smeli več iti na jago in raba lepit, kar to je v Nemški Avstriji samo

ljeno,

ljubljana

na kilometre vohajo, zato mislijo grofi, da ne smemo biti jagarji.

Kje so pa dosedaj bili ti grofi? V Nemški Avstriji — tam, kjer je pribežališče vseh grofov, baronov, knezov, firštov in drugih ljudij, ki nič ne delajo.

Kaj pa naj napravimo mi kmetje, delavci, kajžlarji in štantmani v coni A s to fajno gospodo, ki samo je, pa nič delati noče? Nazaj v avstrijski grofovski paradiž jih ekspedirajmo, tam naj regrajo in rekvirirajo, tam je prostora dosti za nje. V Jugoslaviji hočemo pa mi kmetje sami zemljo imeti in jo obdelovati.

Pri plebiscitu jih pa tudi ne rabimo vse te grofe, barone, kneze, firšte — ker je v coni A ljudsko glasovanje — ne pa glasovanje grofov. Zato noben ne bo od nas kmetov, delavcev, štantmanov in ubogih res glasoval za barone, za Nemško Avstrijo. To vam povemo kar v obraz, gospodje grofi, ko prihajate iz Celovca k nam. C. J.

Slovenci! Plebiscit je pred durmi! Vsi na delo za narod! --

Govor ministra dr. Velizarja Jankovića na orlovskem taboru v Mariboru.

Na manifestacijskem zborovanju orlovskega tabora v Mariboru je nagovoril z balkona mestnega magistrata zbrane množice gospod minister dr. Velizar Janković s sledečimi besedami:

„Bratje Slovenci in Hrvati, dični Orli naši! Usoda je hotela, da smo vsi, mladi in starejši, morali doživeti najstrašnejši dan zgodovine. Usoda je hotela, da smo kot mučeniki velike svetovne vojne prelili neizmerno krvi. Ti časi so prešli. Preidimo preko vseh izgub vojne, ki je odprla našemu srbskemu narodu nad en milijon 300 tisoč grobov. (Klici: Slava!) Naša dolžnost je, da se spominjamo še drugih žrtev, naših mučencev, ki so kot interniranci v taborih dali svoje življenje za našo svobodo. Kot sad vseh teh žrtev, velikih, da nam srce krvavi, vidimo danes ustvarjeno veliko in mogočno kraljevino Slovencev, Hrvatov in Srbov, našo skupno domovino, katero so pričakovali naši pesniki, slovenski, hrvatski in srbski. Narodno delo osvobođenja se je izvršilo, ker smo ga vsi že nosili v sreih in nič niso pomagale nakane naših nasprotnikov, predvsem Nemcev. Moramo se pokloniti predvodji našega naroda, mučeniku kralju Petru, ki je utelešenje narodovih idealov; pokloniti našemu regentu Aleksandru, ki je v najtežjih dneh, ko je vse propadalo, vodil našo vojsko. Mi pričakujemo od naših vladarjev, da bodo ideal nas vseh, celega naroda, vseh Orlov. V naši veliki državi se moramo temeljito pečati tudi s kulturnim vprašanjem. Pozdravljam vaš lep orlovski dan, od katerega sem vzhicen in ki kaže vašo veliko orlovsko moč. To je najboljšje poročstvo, da bo naš narod vedno branil narodno čast, kakor je to storil v temi velike vojske. V naši veliki in lepi kraljevini smo želeli in želimo, da bodi enakopravnost pravica in civilizacija najtrdnjaja podlaga naši državi, želimo, da se ohrani vaše lepo ime Slovenec, da se ohrani lepo ime Hrvat in Srb.

Želimo, da bi bil naši ustavi temeljni kamen pravica tudi v verskem vprašanju. Vsi bratje, Srbi, Hrvati in Slovenci, naj imajo pravico, da molijo k Bogu, kakor hočejo. Slovenci, čuvajte svojo vero katoliško! Človek brez vere je prosta žival. Vera je moralna, etična moč in mora biti v vsaki državi, kjer naj vlada napredek. Zgodovina nam kaže, kako je z našimi brati Rusi, ki so vero zavrgli. Nočemo suženjstva vere, ampak svobodo versko, društveno in politično. V naši Srbiji se pravi: „Brat je mio, koje vere bio“. V Srbiji je bilo nekdanj priznано samo pravoslavje kot državna vera, vendar je bil vodja srbske vojske katolik, z znamenjem križa je šel v ogenj. Čuvati hočemo versko enakopravnost. Ravno tako pa tudi politično enakopravnost. Nočemo nikake hegemonije. Nočemo, da bi bil eden narod višji, drugi nižji. Vsi moramo biti ravnopravni. Gledati moramo, da bomo močni in silni po eni misli, čustvovanju in volji, da nas Srbe zabolí, ako Slovence ali Hrvate kaj zadene in obratno, če so Srbi nesrečni, da zabolí tudi Slovence in Hrvate. Mi hočemo vsi eno: eno zemljo, enega vladarja, en parlament, enake zakone za vse. Tu nam boste v pomoč vi, Orli in Orlice. Ko pridete domov, povejte svojim domačim besede brata iz Srbije, da hočemo vsi eno. H koncu vas prosim, da vsi razumete moje besede kot toplo resnico, kakor sem jih govoril. Danes na prvem našem sestanku, ki menim, da ne bo zadnji, vas pozivam in vabim v naše kraje, da se vedno bolj spoznamo in zblizamo.“

Nemška pisma.

L. A. L.
Zahl: 476.

XXIV.

An Herrn Josef Glantschnig
in Brückl.

St. Veit, am 30. Oktober 1919.

Herr Bezirksförster Stuck gibt nachstehende Vertrauensmänner für Ober- und Nieder-Trixen bekannt:

Ruppert Schuster, Straßenwärter in Nieder-Trixen (Hungerlach),

Josef Hudelist, Kaufmann in Eberstein.

Steinacher.

XXV.

Finanzlandesdirektion für Kärnten.

Zahl: 14/352-II.

Ausfuhrbewilligung von Speisesalz.

An Herrn Georg Napetschnig, Grundbesitzer
derzeit Haimburg.

Ueber Ermächtigung des Staatsamtes für Finanzen vom 13. April 1920, Zl. 32.349, wird Ihnen ganz ausnahmsweise die einmalige Bewilligung erteilt, 100 kg (Einhundert Kilogramm) Speisesalz zum eigenen Gebrauche über die Demarkationslinie bei Brückl nach Haimburg ausführen zu dürfen.

Hievon werden Sie mit dem Bemerken verständigt, dass Sie diesen als Ausfuhrbewilligung gültigen Bescheid vor Ueberschreiten der Demarkationslinie der Finanzwachabteilung Brückl auszufolgen haben, die dann diese Bewilligung versehen mit der Austrittsbestätigung an die Finanzlandesdirektion rückzuleiten hat.

Der Präsident: Pipiz.

Politični pregled.

Naša država.

Zveza med Jugoslavijo in Češkoslovaško.

Dne 14. avgusta je v Belgrad prišel dr. Beneš, češkoslovaški zunanji minister. Ima namen, da položi temelj zvezi med Češkoslovaško in Jugoslavijo. Sklepi bodo objavljeni, ker je vlada proti vsaki tajni zvezi.

Belgrad, 15. avgusta. Včeraj ob 15. uri 31 minut je došel v Belgrad dr. Beneš v spremstvu ministrskega svetnika Stripla in osebnega tajnika Scheina. Razen poslanika Kaline ga je pričakovalo tudi osobe češkoslovaškega poslanstva ter generalni konzul, zastopnik regenta dr. Momčilo Ninčič, Tihomir Popović, pomočnik ministra za zunanja dela, dalje naš veleposlanik v Pragi Ivan Hribar in dr. Kojič ter Svetožar Bašić.

Belgrad, 14. avgusta. Semkaj je došel dr. Edvard Beneš, češkoslovaški minister za zunanje zadeve. Domnevajo, da bo regent Aleksander priredil jutri gala-dine v čast visokemu gostu.

Vlada.

Kakor poročajo listi, je sporazum med političnimi strankami dosežen, tako, da se bo lahko sestavil kabinet. Notranji in zunanji politični položaj zahteva, da je naša vlada močna, trdna in previdna.

Odličen angleški gost.

Angleški dnevnik „The Morning Post“ prinaša pod naslovom „Alexander the Liberator“ (Aleksander Osvoboditelj) zelo simpatično poročilo o regentovem obisku v Zagrebu in Ljubljani. Z ozirom na ljubljanski sprejem povdarja zlasti skupino beguncev iz zasedenega ozemlja, ki so korakali v sprejodu mimo regenta. Članek je napisal gospod R. J. Leiper, ki namerava ostati več časa v Sloveniji, ter si temeljiteje pončiti o naših razmerah. Obenem ž njim se nahajata pri nas tudi gospa Leiper in hčerka.

Avstrija mora vrniti Srbiji ukradene predmete.

Belgrad, 14. avgusta. Po členu 184. st. germanske mirovne pogodbe nam mora Avstrija vrniti vse predmete, ki so jih Avstrijci za okupacije odnesli iz Srbije in ki se še dajo identificirati. Da bi se moglo to izvesti, je predlagal izvrševalni odsek za mednarodne pogodbe, da se otvori na Dunaju urad, sličen belgijskem in francoskem v Visbadenu, ki bo delal na to, da se nam vrnejo omenjeni predmeti.

Nemčija in Jugoslavija.

Belgrad, 15. avgusta. (Uradno.) Ko smo točno plačali naročene avtomobile in ozkotirne železniške voze berlinskemu trg. društvu, je omenjeno društvo ponudilo finančnemu ministru naše kraljevine brezobzven kredit za en milijon mark. Z razgovorom z našim berlinskim poslani-

kom Vintrovičem je izjavil Fürstenberg, ravnatelj velike berlinske banke, da moramo računati nanj tudi, ako bo šlo za večje svote, ker Nemčija goji simpatije proti nam vsled korektnih odnošajev z njo v finančnem oziru.

Razgovori Češkoslovaške z Italijo.

V Benetkah sta se sešla italijanski minister zunanjih zadev Sforza in češkoslovaški ministrski predsednik Tusar. Govorila sta o ruskem vprašanju in političnih in gospodarskih vezeh med Češkoslovaško in Italijo. Minister Tusar je opozarjal Sforzo na posledice, ki bi lahko nastale, če se Madžarska oboroži.

Poljska.

Akoravno se Poljaki v Varšavi hrabro branijo proti boljševikom, vendar ni upanja, da bi imeli uspeh. Padec Varšave se pričakuje. Poljsko poslanstvo ima za sklepanje miru najobsežnejšo polnomoč. — „Journal de Debats“ poroča, da krožijo nad Varšavo boljševiški aeroplani, ki so vrgli na mesto nekoliko bomb. Dva aeroplana so Poljaki zajeli, v njih so bili propagandni letaki. Boljševiki so prekoračili bivšo prusko mejo in vstopili v poljski koridor, ki vodi v Gdansk. Na južni fronti so poljske čete vrgle boljševike iz Podzichowa, Lopoticza, Stanislawoska in Topolovega. Na Striju se boji nadaljujejo. Pri Bučacu so ukrajinske čete zavzele pet strojnih pušk in štab nekega infanterijskega polka.

Čete generala Wrangla so premagale trinajsto rusko armijo in ujele 4000 sovražnikov, zaplenile 4 oklopne vlake, 150 strojnih pušk in 39 kanonov.

Politični položaj

za Poljsko ni rožnat. Nobena država ni intervenirala v njeno korist. Nemška vlada je internirala poljske čete, ki so stopile na plebiscitno ozemlje. Pri obedu, ki so ga priredili zavezniki v čast Lloyd Georgea, je ta rekel, da je njegova dolžnost, odvrniti svoj narod od pustolovstva in je s tem mislil intervencijo v korist Poljske. V sredo 11. avgusta pa je imel Lloyd George govor o rezultatih konference v Hythe, o politiki zaveznikov napram Poljski in o Rusiji. Na rezervirani tribuni sta bila tudi boljševiška odposlanca Krasin in Kamenjev. Lloyd George je v govoru napadel poljsko ofenzivo in rekel, da ima Rusija pravico, da se brani. Izjavil je, da je sicer potrebno, da Poljska ostane, Angleška pa se ne bo protivila, če se v Minsku sklene mir. Angleško časopisje odobrava govor Lloyd Georgea, dočim je francosko iznenadeno in ga napada. Veliko pozornost je vzbudilo, da je francoska vlada priznala generala Wrangla. Angleška ji ni sledila.

Varšavski poljski svet je izdal manifest na narode celega sveta, v katerem izjavlja, da Poljska ne more sprejeti miru, kateri bi jo ponižal, ona se bo branila do konca. Obrača se na one, ki zapirajo oči in ne vidijo nevarnosti.

General Wrangel.

Že Kolčak in Denjikin sta skušala streiti moč ruskih boljševikov, a se jima ni posrečilo. Nista znala pridobiti zase ruskega kmeta. Kmet tudi ni bil uverjen, da bo njiju vojska uspela.

Wrangel pa je rekel, naj narod sam odloči o obliki vladavine. Kar je v Rusiji ostalo zdravo, je kmet. Wrangel je izdal zakon o agrarni reformi in v tavrski guberniji se reforma že izvaja. Kmet bo dobil svojo zemljo, ki ga bo hranila in za katero se bo tudi boril. Drugo važno vprašanje je židovstvo. Kamorkoli so prodrle njegove čete, povsod so se pritoževali proti židom. Zahtevali so kazni. A Wrangel je odgovoril: Ako vojska dopoldne priredi pogrom židov, bo popoldne isto napravila z ostalim mirnim prebivalstvom. Tako je ohranil red in mir in disciplino v vojski. Wrangelnova vojska more biti po zmagi boljševikov tepena, toda Wrangelovo delo bo začetek konca boljševiškega terorja. — Tako piše „Narodna politika“. V koliko bo imela prav, to bomo videli v bližnji prihodnosti.

Ustavljene francoski transporti.

Ratibor, 15. avg. Delavci glavnih ratiborskih delavnic so včeraj zjutraj ustavili transport francoskih čet in so, kakor javlja „Oberslesischer Anzeiger“, dosegli, da so postavili transport na postranski tir, kjer ga stražijo delavci. Kakor javlja isti list, so tudi na treh drugih postajah ustavili transportne vlake. Delavstvo zahteva, da se za rusko-poljske vojne ustavi vsako premikanje čet v Gorenji Šleziji in bo z vsemi sredstvi skušalo doseči izpolnitev teh zahtev.

Glasovanje.

Distriktni sveti. Cono A in B je razdelila interaliirana plebiscitna komisija v te-le distrikte:

Distrikt A s sedežem v Vrbi z občinami: 1. Poreče, 2. Blatograd, 3. Šmartin na Dholici; 4. Kostanje, 5. Vrba, 6. Lipa; 6. Vernberg, 8. Loga ves, 9. Sent Jakob v Rožu; 10. Rožek, 11. Drava, 12. Loče in 13. Ledinice.

Distrikt B s sedežem distriktnega sveta v Borovljah z občinami: 1. Medgorje, 2. Žrelec, 3. Radiše, 4. Vetrinj, 5. Hodiše, 6. Kotmara ves, 7. Otok, 8. Škofiče, 9. Bilčovs, 10. Zg. Vesca, 11. Žihpolje, 12. Podlublje, 13. Bistrica, 14. Svetna vas, 15. Slov. Plajberg, 16. Sele.

Distrikt C s sedežem distriktnega sveta v Pliberku z občinami: 1. Bela, 2. Bistrica pri Pliberku, 3. Blato, 4. Dobrla vas, 5. Galicija, 6. Globasnica, 7. Libelče, 8. Libuče, 9. Pliberk, 10. Rikarja ves, 11. Škocijan, 12. Žel. Kapla, 13. Žitara vas, 14. Žvabek.

Distrikt D s sedežem distriktnega sveta v Velikovecu za občine: 1. Djekše, 2. Grabstani, 3. Grebinj, 4. Labud, 5. Sent Peter na Vašinjah, 6. Pokrče, 7. Pustica, 8. Ruda, 9. Tinje, 10. Važenberg, 11. Velikovec, 12. Vovbra.

Distrikt E (celovška okolica) s sedežem distriktnega sveta v Celovcu za občine: 1. Kriva Vrba, 2. Sent Peter na Gori, 3. Gospa Sveta, 4. Trdnja ves (Annabichl), 5. Sent Martin pri Celovcu, 6. Sent Rupert pri Celovcu, 7. Hörtendorf, 8. Dhorše, 9. Ponfeld, 10. Sent Tomaž, 11. Žrelec, 12. Tigrče, 13. Otmanje, 14. Sent Peter pri Celovcu, 15. Mostič.

Distrikt F (Celovec-mesto) s sedežem v Celovcu za celovško mesto.

Naloga distriktnih svetov je, da nadzirajo glasovanje. Po občinah so se že izvolili volilni odbori za glasovanje.

Dnevne vesti.

„Mir“ bo izhajal do preklica trikrat na teden. Zato pa prosimo svoje stare dopisnike, naj nam hitro, točno in zanesljivo poročajo. Tudi nove dopisnike vabimo k sodelovanju. Dobrodošel vsak bojevnik za ljudske pravice! Cena listu ostane neizpremenjena. Naročnino pošiljajte upravnistvu v Prevalje! Na delo!

Osebnostna vest. G. minister prosvete v Belgradu je pomaknil glavnega učitelja na drž. učiteljsko v Velikovecu Antona Kovačiča v 8. čin. razred s pravnoveljavnostjo od dne 1. jul. 1919.

Kobilice. Pred približno šestimi stoletji je prišlo iz Azije čez Rusko v naše kraje toliko kobilic (travniških konjičkov), da so, kjer so frčale, zatemnile solnce in kjer so se vrgle na pašo, so pojedle vse, kar raste na poljih in travnikih. Ostala je samo še gola prst, naše ljudstvo pa je umiralo od gladi. Na ta zgodovinski dogodek se spominjamo, če vidimo danes, kako so se vsi gladni Celovčani v pas A kakor nekdanje kobilice v naš okraj, da bi napolnili svoj lačni želodec in nam odnesli vse, kar smo si prihranili. Za blago nam pa ponujajo avstrijski denar, ki nima posebne vrednosti, a še tako predrzni so, da še hvalijo Nemško Avstrijo. Če je v Avstriji tako dobro, zakaj pa hodijo k nam? Resno svarimo naše ljudstvo pred nemškim denarjem, resno opominjamo tudi vse naše ljudstvo, da naznani vse grožnje od nemške strani našim žandarjem, kateri bodo vsak posamezen slučaj strogo preiskali, naše oblasti pa bodo podučile antantno misijo.

Großdeutschland oder Donaubund? Seveda Großdeutschland. Za to se je odločila tudi „Villacher Zeitung“. Pod Nemčijo pa ne maramo, zato bomo glasovali za Jugoslavijo, kmet bo glasoval za njo, ker je Jugoslavija država kmetov, delavec pa, ker ima tukaj vsaj kaj jesti in za služi vsaj toliko, da lahko preživi svojo družino.

Koroški večer v Radovljici. Po Kranjskem delujejo takoiimenovani „Koroški odbori“ vsepovsod prav pridno. Prilika je nanesla, da sem prisostvoval neki taki prireditvi v Radovljici. Radovljica je lepo gorenjsko mestce s čednimi vi-

lami, veliko gotično cerkvo in okoli mesta z lepo učinkujočimi nasadi. Okoli pol 9. ure se je nabralo v Ljudskem domu še precej velika množica občinstva, zlasti mladine sem opazil zelo mnogo. Domači g. župnik jo pozdravi v prisrčnih besedah ter v poljudnih besedah obrazloži dalekosežen pomen te in enakih prireditev. G. Fabjan je nato mojstersko dirigiral svoj pevski zbor, pri katerem mi je posebno ugajal nežen in prijeten organ gđ. Rabičeve. Po kratkem nagovoru g. Arnaša se je še igrala pevska burka „Kovačev študent“, zapelo nekaj moških zborov, nakar se je občinstvo očitno s prireditvijo zadovoljno razšlo po svojih domovih. Tako mi je ugajal s svojim izbornim goslanjem tudi naš Pesjak. Mož ne zna ne pisati in ne brati in tudi note so mu tuje in vendar taka spretnost. Je pač ciganeček. Kar me je pa pri celi prireditvi najbolj presenetilo, je dejstvo, da se je ni nihče udeležil od JDS. stranke. Tudi tukaj strankarstvo!

Velikovec. „Wenn die Krainer abziehen, können die Wohnung haben,“ je rekel tesarski mojster Müller dr. Skazi, ki je sedaj v Vrbi zdravnik. Navzoč je bil pri ogledovanju tudi apotekar Jobst iz Velikovca. — Ne bodo ne šli Slovenci, prej bo romala vsa nemška lačna gospoda, ki je sedaj prišla v Velikovec, zopet v zaželjeno Nem. Avstrijo. To si naj vsi zapomnijo. Tudi na ta način, da iščejo stanovanja, skušajo vplivati, ker druga agitacija nič več ne izda. O poznamo vas dobro, velikovski Nemci. Tu v Velikovecu gre samo za to, kdo seje in orje. Ali sejejo in orjejo velikovski gospodje ali pa kmeti? Jejo velikovski Nemci, seje pa slovenski kmet. In ta kmet bo v bodoče gospod nad Velikovcem in hlapci in dekle, ki garajo za nemško velikovsko gospodo, bodo v Velikovecu govorili. Tako bo!

Kongres jugoslovanskih dobrovoljcev za Slovenijo, združen z občinim zborom Društva jugoslovanskih dobrovoljcev za Slovenijo se bo vršil letos dne 8. septembra v Ljubljani. Vspored je določen tako-le: Dopoldne: zadušnice za padle dobrovoljce, po zadušnici veliko manifestacijsko zborovanje; popoldne občni zbor „Društva jugoslovanskih dobrovoljcev za Slovenijo“, a zvečer velik komerz, združen z ljudsko veselico. Kongresa se udeležijo vsi slovenski dobrovoljci, kakor tudi vse dobrovoljske organizacije Jugoslavije in zastopniki češko-slovaških dobrovoljcev.

Rdeči vojaki. „Freie Stimmen“ z dne 22. maja pišejo: „Die neue Armee — eine rote Gewerkschaft!“ in poročajo, da so se zvezali avstrijski vojaki v strokovno društvo. Tudi žandarmerija, finančna straža in policija se bodo po načrtih vojaških svetov in „našega rdečega državnega urada“ zvezali, tako, da bodo vsi, ki nosijo orožje, v službi socialdemokratske stranke, pa ne v službi države. „Že prej smo rekli, kako bo prišlo, a vključ temu so dovolili to rdeče vojaštvo.“

„Das goldene Jugoslawien“, kakor imenujejo Fr. Stimmen našo državo, čutijo sedaj najbolj Celovčani. Že od lani, ko so bili Srbi v Celovcu, se niso več tako najedli kakor sedaj. Celonajzagrizenejšim Nemcem diši jugoslovanska jed. Sedaj, ko bodo siti, bodo seveda še bolj zabavljali in agitirali, ker so prišli zopet k moči in si bodo lahko pete brusili od hiše do hiše.

„Wie lange noch Gewalt vor Recht“ vpije — st — v „Freie Stimmen“ z dne 12. avgusta. Poroča, da sta bila Jaritz in Krassnig prijeta in odvedena, da je bil Truppe prijet, da je Šusterco zadela ista usoda itd. itd. V Labudu da so zaprti Nemci „unter einem schändlich fingierten Vorwand“ itd. itd. In na koncu apel na interaliirano komisijo: „Wird die Kommission der interaliirten Mächte sich durchsetzen können?“ Kdor ima zločin na vesti in maslo na glavi, kdor ne ve razločevati, kar je moje in tvoje, kdor postavlja ovire pod vlak, da bi se „čuše“ utopili v Dravi, kdor je ropal in kradel, ta seveda ni „varen“ v con A. Na svetu je pravica, ki še živi in ta pravica bo tudi zmagala pri plebiscitu.

Celovec. „Vaša valuta nas bo ubila,“ tako mi je rekel ugleden Celovčan, ko sem zadnjo sredo govoril z njim. Da, da, jugoslovanska va-

luta bo tudi odločila glasovanje. Saj ni vseeno, kakšen denar imaš. Celovške banke plačujejo za 41 jugoslovanskih kron 100 nemško-avstrijskih kron. Kateri denar je več vreden, ali jugoslovanski, ali nemški? Odgovor je lahek. Le radi tega je v Celovcu sedaj „po ceni“, ker je jugoslovanski denar več vreden in ker nam namečejo za par jugoslovanskih kron kar cel koš nemško-avstrijskih. Naš denar Nemška Avstrija zelo potrebuje, ker dobiva iz Jugoslavije žito in moko, špeh in govejo živino. Zato se trgajo za naše dinarje. Saj smo morali celo ustaviti daljni uvoz žita v N. Avstrijo, ker ta ni imela denarja, da bi plačala. Sedaj bodo pa tudi Celovčani lahko kaj kupili v Jugoslaviji. Tako snčemo mi sedaj Celovec, prej pa je Celovec nas sukal.

Einbruchsdiebstahl. „Freie Stimmen“ od 13. t. m. poročajo, da so tatovi navrtali železno kišto pri deželnem sodišču v Celovcu in iz te kište ukradli denar in druge vrednosti. Nadalje se v isti številki poroča, da se je iz občinske pisarne v Gmündu ukradlo okroglo en milijon kron. Nemci prav radi prinašajo „Kulturbilder aus Süd-slawien“; mi jim samo svetujemo, naj pred svojimi durmi pometajo!

Nemška Avstrija štrajka. Imeli so že vse polno štrajkov; ravno kar se je končal štrajk telefonistov in telegrafistov, pa že naznanjajo železničarji, da hočejo štrajkati, ker imajo menda premalo plače. Tudi drugim uradnikom N. Avstr. hočejo za avgust dati „eine Notaushilfe“ okroglo 280 milijonov (za eno leto preračunjeno bi to bilo 3½ milijarde kron). Najlepše pa je, da hoče tudi ru-deča garda štrajkati. Neki dunajski list piše: „Unsere neue Wehrmacht ist des ewigen Friedens müde und will am 1. September einen Lohnkampf gegen die Regierung beginnen. Die Wehrmänner haben so wenig zu tun, daß sie mit ihrer Löhnung nicht die freie Zeit totzuschlagen vermögen.“

Dopisi.

Velikovški okraj.

v Grebinj. V Jugoslaviji je vera in cerkev v nevarnosti! Tako piše Oslovska trobenta od 6. julija med drugim tako-le: Cerkev! Oh, koliko jih imamo in kako lepe so. Po vseh hribih in holmih se ti svetijo lepe cerkvice, katere so sezidali naši očetje! Naša sveta dolžnost je bila dosedaj in bode še znanprej, te cerkve popravljati in skrbeti za njih olepšavo in popravo. — Vprašam te, Oslovska trobenta, ali ste že ves cerkveni denar, ki ste ga lansko leto zravbali po naših cerkvah, zapili? Ali se vašim volksravbarjam že zopet bliskajo naše lepe cerkvice, da bi jih zopet zravbali? Kelihe, monštrance potolkli in prodali, hostije metali po tleh, mašne obleke strgali in naredili iz njih fece, kakor ste delali lansko leto v Apačah in po več naših cerkvah. Svetnike ste metali na cesto in se norčevali z njimi: „Das sind auch Windische, hinaus damit“. Ti krivoverska Oslovska trobenta, so to bile tiste vaše svete dolžnosti, skrbeti za cerkev? Hoteli ste narediti iz naših lepih cerkev ruine, kakoršne so stari podrti gradovi. In tisti podpisani „Koroški duhovnik“? Ali je bil lansko leto za Luciferja pri vas, ko ste pri nas cerkve ropali? Kje preti večja nevarnost krščanski veri kot v Nemški Avstriji? Da ne bodo smeli duhovniki imeti krščanskega nauka v šoli, da se loči cerkev od države, da bodo nastali sami judi in ajdi. Vse vaše smrdljive laži, ki jih zlivate na Srbe, ali so kaj oni oropali kakšno cerkev na Koroškem? Srbi so prišli kot vojaki in brati nas osvobodit, ne pa kot cerkveni ravbarji in preganjači vere kakor pa folk-verovske drnhali. Dobro se še spominjamo medvojnih in predvojnih časov, s kakšno silo ste ponemčevali našo slovensko Koroško; bili ste tiste verne ovčice, ki ste vpili „los von Rom“. Zdaj, ko jo poginil lažnjivi, neverni izdajalski list „Štajerc“ z Linhartom vred, hočete volkovi zlesti v ovčjo kožo, da bi lažje strgali verne ovčice. Ne boš nas Mihel! „Štajerca“ in Linharta smo že pokopali, kmalu bomo pa pokopali zadnjo nemčursko izdajalsko misel. Dan glasovanja vam bo prinesel tako „mrzlico“, kakor „Štajerca“ razsul stare

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 141 podružnica Velikovec Glavni trg št. 141

Telefon šte. 7 (interurban). — Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani št. 11.695.

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavnica in rezervni zaklad:
okroglo K 50.000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

Avstrije. — (Opomba za uredništvo: V Selah so iz Terklovega križa vrgli Volkswhevroci sv. Urha in so rekli: „Der ist auch ein Windischer.“ Za ropanje po cerkvi je tudi dosti dokazov.)

v **Pliberk.** Nekatere pliberške prodajalne so postale čez noč nemške. Slovenski napisi so izginili! Bolj „kunštni“ — kakor Mader — so smatrali baje iz same „odkritosrčne“ prijaznosti do Slovencev za dobro, da so čez dva dni nemški napisi pokrili s — popirjem. Radovedni smo samo, če bodo ti prenapeteži zavračali in pometali stran tudi večvredni jugoslovanski denar, kakor so to storili z jugoslovanskimi napisi?

v **Pliberk.** G. dr. Herbst! V poročilu na „Kärntner Heimatdienst“ z dne 15. junija 1920 ste nas Slovence imenovali „Pöbel“. To je žalitev vsega ljudstva, to je žalitev vseh, od katerih živite. Dolgo ste že v Pliberku, pa se vam vendar vredno zdi, baviti se s tem „pöbelnom“. „Wie der Lump selbst ist, so denkt er auch von den anderen“ — to je naš odgovor na vaše pismo.

v **Labud.** (Atentat.) Dokazano je, da sta bila pri atentatu na vlak udeležena Tonhauser, kovač v Labudu in Jožef Strutz. Strutz je na progi nastavlil oviro. Jakob Rus, ki je bil pri sklepanju atentata na vlak navzoč, je pobegnil v N. Avstrijo, ko je videl, da se vlaku ni nič zgodilo. Tudi Jožef Strutz je pobegnil v N. Avstrijo. Rus in Tonhauser sta glavna agitatorja za N. Avstrijo, orodje Pavla Müllerja iz Labuda. Ljudstvo splošno govori, da je bil Strutz od Tonhauserja in Rusa podkupljen in poučen, kako se naj izvrši atentat na vlak.

v **Guštanj.** 4. avgusta. Kakor znano, je Mežiška dolina že po saintgermainski mirovni pogodbi definitivno naša. S tem dejstvom se pa nekateri zavedeni elementi kar ne morejo sprijazniti. Rovarenje in vznemirjanje ljudstva s strani nekaterih nemškonacionalnih hujšakačev v Mežiški dolini noče prenehati. Prej so se tu s posebno vneto širili letaki in časopisi, ki jih izdaja nemška plebiscitna propaganda, sedaj pa mislijo ti protidržavni elementi izrabiti v svoje svrhe še medzavezniško plebiscitno misijo, ki ima v bližnjem Pliberku svojo sekcijo. V ponedeljek dne 2. avgusta se je peljalo nekoliko nahujškanih ljudi iz Guštanja in Prevalj v Pliberk, kjer so poslali deputacijo kantantnim častnikom z zahtevo, naj se določi, da bo tudi Mežiška dolina glasovala pri koroškem plebiscitu. Baje so dobili že tam primeren odgovor, da namreč medzavezniška misija nima nikake pravice, da bi se vmešavala v notranje zadeve naše države in da bi izpreminjala mirovno pogodbo, a potrebno je, da tudi naše oblasti tem ljudem enkrat pokažejo, da naša država ni za to tu, da bi že vsak, prav vsak smel na njo pljuvati. Evidentno je, da je bila cela akcija prav spretno organizirana od ljudi, ki nočejo, da bi se pri nas razmere konsolidirale in ki begajo naše ljudstvo z vsemi sredstvi. Potrebno je zato, da naše oblasti tem skritim hujšakačem onemogočijo nadaljnje rovarjenje, sled jim pa morajo pokazati oni, ki so bili dne 2. t. m. v Pliberku. Njih imena so našim oblastim menda znana.

v **Hrenovče.** (Berite in dajte naprej!) V četrtek dne 29. julija so pa prišli. Do 1. aprila 1920 so nas strašili: Nemci bodo prišli. Korak v Velikovec, Kadičnik v Štriholčah, pa Kobon v Velikovec so pa zmiraj trdili: Bolšibiki bodo prišli. In res, 29. julija so pa prišli vsi nemčurji iz važenberške občine, pa ena ženska. Tako si je mislil Breznik v Brankovci, kdor ni z menoj, je zoper mene; zato je povabil vseh 14 nothelfarjev. Bili so to: Pirker, Kulnig, Krenc v Malem Št. Vidu, Laure v Šmarjeti, Zavit v Št. Lenartu, Tonca na Sopotju, Štrasar in Blažej v Poročah, Kušar na Ruštat, Rakov Maks, Fortin, Mlinarjev sin v Borovcu, Ehart na Gosinjah, pa Kajšlar v Hrenovčah. Postavili so se prav moško pred vrata, kakor trije kralji pri Herodežu in ekszupan Breznik je povzel besedo: „Zwei Jahre sind wir schon geknebelt, das ist die ganze Ewigkeit.“ Zdaj bomo pa mi začeli. Fajmoštra in tajnika bomo takoj spravili, Plešarja pa menda kar tako izželi. Strašno se je pojezil na Narodni svet, okrajno glavarstvo in na Slave, in strašno zarotil Plešarju, češ, on

je kriv Jugoslavije, zahteval je nemško uradovanje, nemške plakate in za nemčurje nemško razglašanje. Ko ga je Plešar vprašal, je pokazal na svojo Petelinovo armado zraven sebe, med katerimi pa ni bilo vseh skupaj eden in pol Nemca. Rekel je, da strašno trpijo, mi pa vemo, da jim glih tako kakor Slovincem ni bilo treba oddajati žita in ničesar, lani nič plačati davkov, trpijo le, ker ne smejo hoditi v druge hleve, kleti in v kašče rekvirirat žito in živino in tihotapit v Nemško Avstrijo. Pokazali so, kako mislijo nemčurji; kdo pa pojde na vaš lim? Nihče!

v **Mali Št. Vid** — **severni Važenberk.** Sedaj smo pa Slovenci že zašpilali „abštimmung“. Pomislite vendar, v Št. Jurju so napravili „deutschgesinnte“ v nedeljo, ko je b'lo v Velikovec komaj 10.000 ljudi, velikanski shod v gostilni Križnika. Navzoči so bili sledeči: Lojze Šeliesnig iz Št. Jurja, kot šriftnar, ki zna tako dobro nemški jezik, da je zapisal v protokol: „Schön von du.“ Za predsednico je pa bila žena čevljarja Musa in je zraven mal po agitirala, da naj vsi prav pridno letajo po Važenberku, da se bo dosti čevljev strgalo, da bi imel njen možicelj nekaj kšefta, da se pač v Jugoslaviji ne da živeti od tistih bornih krajcarjev, ki pridejo iz Nemške Avstrije kot „Arbeitslosenunterstützung“. Imeli so smolo, kajti celo Grajsler Pepi pd. Hajns ni bil zadovoljen s „versamlung“ in je šel raji na shod v Velikovec. Spremljal ga je pa Kogelnikov Foltej iz Malega Št. Vida, to je brat tistega Folteja v igri Judež, kateremu gredo samo po glavi krave pa voli, pa zabeljeni žganci.

Boroveljski okraj.

b **Sele.** (Šola.) Svet se suče, časi se spreminjajo. Pred nekaj leti je moral zginiti iz šole slovenski napis, ker je nemške gospode preveč bodel v oči. Sedaj se blesti ravnotam v trobojnih barvah nov napis „narodna šola“. Pred dvema letoma je v tej šoli še rohnol znani Otovic nad par otroci, katere smo z največjo silo komaj in komaj spravili v šolo. Zdaj pred počitnicami pa so nas vsako jutro srečavale cele trume otrok, nas lepo pozdravljale in veselih lic hitele proti šoli. Naš g. učitelj in gđ. učiteljica namreč sta se požrtvovalno in vneto trudila za pouk in vzgojo in ne brez uspeha. V enem letu so se otroci naučili toliko, kakor prej v štirih letih. Saj se jim ni bilo treba mučiti s tisto trdo nemščino. Že na šoli vidimo, da nas čakajo v Jugoslaviji boljši časi, zato smo vsak dan bolj navdušeni in bomo pokazali to na dan glasovanja. Prav nič si ne želimo nazaj tistih časov, ko so v naši šoli gosposodovali m-učitelji Lulek, Milonik in posebno Otovic, katerega smo si Selani ohranili v najslabšem spominu. Da njegovo Judeževno delo v Selah ni obrodilo nobenega sadu, bo lahko videl na lastne oči, če nas na dan glasovanja obišče. Selani.

Gospodarstvo.

Obrtna razstava hrvatskega radiša v Zagrebu se otvori 18. avgusta in traja do 3. septembra 1920. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani je izposloval pri obratnem ravnateljstvu južne železnice legitimacije za enkratno polovično vožnjo III. razreda osebnega vlaka od poljubne postaje južne železnice v Zagreb in nazaj. Obrtniki, obrtna društva in zveze, ki se hočejo udeležiti te razstave, naj se obrnejo takoj na Urad za pospeševanje obrti, ki izdaja te legitimacije. Želeti je, da se obrtniki udeležijo te razstave v obilnem številu.

Mizarsko orodje. Urad za pospeševanje obrti je prejel iz Dunaja nekaj kompletnih garnitur mizarskega orodja, katere bo porazdelil med obrtnike. Interesenti, ki žele prejeti celo garnituro, naj takoj zaprosijo ustmeno ali pismeno pri Uradu za pospeševanje obrti v Ljubljani, Dunajska cesta 22, od 8. do 12. ure dop. Priglasiti je treba najkasneje do 25. avgusta. Na poznejše priglasitve se ne bo mogoče več ozirati.

Dobava kopit. Urad za pospeševanje obrti ima na razpolago nekaj garnitur kopit. Interesenti-obrtniki naj priglasitve svoje potrebe najkasneje do 25. avgusta pri Uradu za pospeševanje obrti v Ljubljani, Dunajska cesta 22, od 8. do 12. ure dop. Na poznejše priglasitve se ne bo mogoče več ozirati.

Listnica uredništva.

Podsija vas: Kakor sami vidite, je Vaš dopis sedaj brez pomena. Priporočamo se za novice in dopise. Pozdravi! — *Konjerejski odsek I. Ljubljana:* Prepozno sprejeli.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmir Mihalek**.

Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Zahvala.

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli ob smrti našega ljubljene očeta

Jerneja Sadjak

pd. Klančnika v Rinkolah

izrekamo vsem našo najiskrenejšo zahvalo. Posebna hvaležnost nas navdaja napram veleč. duhovščini, posebno domačemu g. župniku in g. Ulbingu za tolažilne besede pri hiši in ob grobu, kakor tudi pevcem za lepe žalostinke.

Rinkole, 16. avgusta 1920.

Rodbina Sadjakova.

Občinski tajnik išče (po končnoveljavnem plebiscitu) na Koroškem službo pri neki večji občini, ter razpolaga z vsehstranskimi zmožnostmi in tozadevnimi spričevali. Za postranski zaslužek, ozir. za stanovanje, bi vzel tudi kako gostilno v najem. Naslov: Josip Lesjak, občinski tajnik, t. š. Drava (šola), pošta: Loče pri Baškem jezeru (Koroško).

PIVO najboljša črna bavarsko
črna „PORTER“
in belo marčno

v sodih in steklenicah ter belo in črno

VINO razpošilja vsako množino
najcenejše
A. Oset, Slovenjgradec.

Štampilje vseh vrst in
pečate iz medi za
dobavlja pečatni vosek
najhitreje in
najceneje

Ludovik Šef, Maribor

Prešernova ulica 1.

Tovarniška zaloga papirja in specialna
trgovina pisarniških potrebščin.

Brzjavi: **Papiršef Maribor.**

Vzgojišče za deklice (internat)

v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovecu

se priporoča p. n. slovenskim starišem. Sprojeajo se deklice, ki hočejo obiskovati gimnazijo, učiteljsko ali meščansko šolo v Velikovecu, ljudskošolske učenke, ki hočejo obiskovati javno petrazredno dekliško šolo v „Narodni šoli“ in večje, šoli odrasle deklice, ki želijo obiskovati gospodinjstvo šolo v „Narodni šoli“. Začetek novega šolskega leta se bo pravočasno naznanil, na gospodinjstvo šoli se pa začne zimski tečaj dne 1. novembra 1920. Nadaljna pojasnila dajejo šolske sestre v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovecu.